

ROZDZIAŁ 13

Cukrzyca

Cukrzyca (*Diabetes Mellitus*) charakteryzuje się zaburzeniami, polegającymi na nieodpowiednim przetwarzaniu cukru i innych substancji obecnych we krwi. To poważne zaburzenie natury chemicznej podnosi zawartość cukru we krwi i powoduje pojawienie się cukru w moczu. W przypadku cukrzycy młodzieńczej trzustka nie wydziela wystarczającej ilości insuliny. W cukrzycy dorosłych (lub cukrzycy u osób otyłych) wytwarzanie insuliny jest czasem wystarczające, ale z niewiadomych przyczyn insulina z trudem przedostaje się do krwi i nie spełnia swojej roli w przyswajaniu cukru.

CZY MOŻNA REGULOWAĆ ZAWARTOŚĆ CUKRU WE KRWI PRZY POMOCY ALOESU?

Wiele osób stwierdziło, że wypijając codziennie sok z aloesu, zauważyły pewien spadek poziomu cukru we krwi i wobec tego mogły zmniejszyć codzienną dawkę insuliny. W kilku przypadkach nastąpiła wyraźna poprawa. Dotyczy to jednak cukrzycy u osób dorosłych. Mało, a właściwie brak jest doniesień o przypadkach poprawy w cukrzycy młodzieńczej i strukturalnej.

Cukrzyca, u osób otyłych, jest odmianą, która objawia się wraz ze starzeniem, na skutek spożywania nadmiaru różnorodnych produktów żywnościowych, zbyt dużych stresów, lub gwałtownego wstrząsu psychicznego. Jest to przede wszystkim choroba zwyrodnieniowa. Ponieważ, aloes regeneruje i przy-

wraca równowagę w organizmie, może mieć wpływ na różnorodne czynniki powodujące zwyrodnienie w cukrzycy dorosłych.

Oczywiście świadectwa leczonych osób muszą być poparte odpowiednimi badaniami, aby mogły przekonać lekarzy. Istnieje, co najmniej jedno poważne badanie, na temat możliwości aloesu pospolitego dotyczące regulowania zawartości cukru we krwi. Jest to badanie arteriosklerozy, przeprowadzone przez doktora Agarwal'a. 2/3 z 5000 badanych pacjentów było cukrzykami. Poziom cukru we krwi na czczo i po spożyciu posiłku powrócił do normy u wszystkich, z wyjątkiem 177 pacjentów. Ale i oni przestali zażywać leki zmniejszające zawartość cukru we krwi po upływie dwóch miesięcy leczenia.

Zalecana codzienna dawka wynosiła 100 gramów mięszu aloesu pospolitego i 20 gramów strąków *isabgol*, klasycznego środka przeciw zaparciu używanego w medycynie indyjskiej.

Według informacji, które do mnie dotarły, stosowane ilości zmieniały się od kilku łyżek do zupy do małej szklanki aloesu pospolitego. Oczywiście, trzeba wziąć również pod uwagę zróżnicowanie w gatunku oferowanych środków, dostępnych w sprzedaży.

ALOES POSPOLITY A ZRANIENIA U DIABETYKÓW

Jeden z moich przyjaciół, dziennikarz, Jean-Pierre Le Grand, opowiedział mi o interesującym przypadku mężczyzny w podeszłym wieku, który cierpiał na cukrzycę i dolegliwości systemu krążenia. Z powodu małej rany wywiązała się u niego gangrena stopy (to zjawisko często występuje przy cukrzycy, ponieważ powoduje ona zaburzenia w krążeniu). Gangrena rozwinęła się do tego stopnia, że lekarze liczyli się z koniecznością amputacji stopy. Mój przyjaciel zasugerował choremu, aby zaczął stosować aloes pospolity. Chory mężczyzna zrobił to i odniósł sukces.

Nie byłem tym zdziwiony. Liczne, niedawno przeprowadzone badania rzeczywiście udowodniły, że aloes pospolity może skutecznie działać w przypadku zranień u cukrzyków. Badania te przeprowadzone zostały przez zespół Roberta Davis'a z College of Podiatric Medecine w Pensylwanii (zespół badaczy, o którym już była mowa odnośnie zapalenia stawów).

Specjaliści higieny stóp usiłują właśnie opracować sposoby skutecznego leczenia cukrzyków cierpiących na zranienia na stopach. U chorego na cukrzycę małe owrzodzenie może doprowadzić do amputacji stopy, a nawet może zagrozić życiu pacjenta.

Jedno z opracowań kończy się następującą konkluzją:

„...Jako czynnik sprzyjający gojeniu się zranień u cukrzyków, aloes pospolity zwiększył o prawie 100% redukcję ilości zranień w grupach chorych poddanych próbom leczenia przy pomocy aloesu pospolitego w porównaniu do grup nie leczonych.”

Znieczulające właściwości aloesu pospolitego badano u myszy chorych na cukrzycę. Zastosowanie aloesu pozwoliło im na przetrzymanie stymulowanego bólu o 3 sekundy dłużej, niż w przypadku bliźniaczej grupy badanej, bez eliminowania reakcji na bodźce. W ogóle, u myszy leczonych aloesem pospolitym, tolerancja bólu była trzykrotnie wyższa, niż u zwierząt nie leczonych.

Jako środek przeciwobrzękowy, aloes pospolity zmniejsza u zwierząt pięciokrotnie reakcję obrzękową.

Udowodniono, że aloes jest skutecznym środkiem w leczeniu zranień, bólu i obrzęków związanych z cukrzycą⁽³²⁾.

POLISACHARYD Z ALOESU

W 1985 roku dr Bill Mc Anally, farmakolog z Carrington Laboratories, wyizolował karizynę, wielocukier, z *Albora Bar-Aleazar*. W 1987 r. wspólnie z patologicznym dr. Mc Daniel'em udowodnili, że karizyna może wniknąć systemem reprodukcyjnym chorych na AIDS i powstrzymać rozprzestrzenianie się wirusa HIV.

Ponadto, według nich, karizyna nie powinna wywoływać żadnych negatywnych działań ubocznych w odróżnieniu do AZT (azidothymidyny), jedynego, dostępnego leku przeciwdziałającego zyciu wirusowi na AIDS. AZT może zakłócać cykl i powodować zmiany prowadzące do zmian w spłuki krwi i wytwarzania mniejszej ilości białych i czerwonych krwinek. Inną poważną wadą AZT, według ostatnich doniesień jest to, że zmniejsza się, nieprzewodopodobnie jego skuteczność w zwalczaniu wirusa HIV, który uodpornił się z biegiem czasu.

Według dr. Mc Daniel'a, karizyna mogłaby znaleźć zastosowanie w leczeniu odry i opryszczki u ludzi oraz innych